

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Feldkirch (Austria) w dniu 24 października 2012 r. — Armin Maletic, Marianne Maletic przeciwko lastminute.com GmbH i TUI Österreich GmbH

(Sprawa C-478/12)

(2013/C 26/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Feldkirch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Armin Maletic, Marianne Maletic

Strona pozwana: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ dotyczący ustanowienia jurysdykcji sądu miejsca, w którym konsument ma miejsce zamieszkania należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy, druga strona (tutaj pośrednik turystyczny mający siedzibę za granicą) posługuje się swoim kontrahentem (tutaj organizatorem podróży mającym siedzibę w kraju), w odniesieniu do powództw skierowanych przeciwko obu tym podmiotom art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ma zastosowanie również do kontrahenta mającego siedzibę na terytorium krajowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 października 2012 r. — Minister van Financiën, druga strona postępowania: X

(Sprawa C-480/12)

(2013/C 26/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Minister van Financiën

Druga strona postępowania: X BV

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy art. 203 i 204 kodeksu celnego⁽¹⁾ w związku z art. 859 [w szczególności pkt 2 lit. c)] rozporządzenia

wykonawczego do kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że (samo) przekroczenie terminu tranzytu wyznaczonego zgodnie z art. 356 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego⁽²⁾ nie prowadzi do powstania długu celnego z powodu usunięcia spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 kodeksu celnego, lecz do długu celnego na podstawie art. 204 kodeksu celnego?

b) Czy dla udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1. a) wymagane jest, aby zainteresowani podali organom celnym powody przekroczenia terminu lub przynajmniej wyjaśnili im, gdzie znajdowały się towary w okresie między upływem terminu wyznaczonego zgodnie z art. 356 [rozporządzenia wykonawczego do kodeksu celnego] a chwilą faktycznego przedstawienia w urzędzie celnym przeznaczenia?

2) Czy szóstą dyrektywę⁽³⁾, a w szczególności jej art. 7, należy interpretować w ten sposób, że podatek VAT jest wymagalny, jeżeli dług celny powstaje wyłącznie na podstawie art. 204 kodeksu celnego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s.1).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 29 października 2012 r. — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in.

(Sprawa C-483/12)

(2013/C 26/42)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pelckmans Turnhout NV

Strony pozwane: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Pytanie prejudycjalne

Czy zasadę równości ustanowioną w art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 15 i 16 tej karty oraz z art. 34-36, 56 i 57 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu takiemu jak znajdujące się w art. 8, 9, 16 i 17 ustawy z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie godzin otwarcia w handlu, rzemiośle i usługach, ponieważ zawarte w nim zobowiązanie do przestrzegania jednego wolnego dnia w tygodniu:

- (i) nie ma zastosowania do przedsiębiorców mających siedzibę na dworcach kolejowych lub w jednostkach oddziałów spółek transportu publicznego, do sprzedaży na lotniskach i w strefach portowych służących międzynarodowym przewozom podróży, do sprzedaży na stacjach paliw lub w jednostkach oddziałów znajdujących się na obszarze autostrad, a także do przedsiębiorców mających siedzibę w innych miejscach,
- (ii) nie ma zastosowania do przedsiębiorców sprzedających wyroby takie jak gazety, czasopisma, wyroby tytoniowe i artykuły dla palaczy, karty telefoniczne i produkty loterii krajowej, nośniki utworów audiowizualnych i gry wideo, lody, a także do przedsiębiorców oferujących inne wyroby,
- (iii) ma zastosowanie wyłącznie w handlu detalicznym, czyli do przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą na rzecz konsumentów, lecz nie ma zastosowania do innych przedsiębiorców,
- (iv) oznacza, przynajmniej dla przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem fizycznego punktu sprzedaży i mających bezpośredni kontakt z konsumentem, wyraźne surowsze ograniczenie niż dla przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem sklepu internetowego lub ewentualnie za pomocą innych form sprzedaży na odległość?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Georgetown University przeciwko Octrooicentrum Nederland, działającemu pod firmą NL Octrooicentrum

(Sprawa C-484/12)

(2013/C 26/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georgetown University

Strona pozwana: Octrooicentrum Nederland, działające pod firmą NL Octrooicentrum

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, a w szczególności jego art. 3 lit. c), stoi na przeszkodzie temu, by w sytuacji gdy ważny patent podstawowy chroni wiele produktów, uprawnionemu z tego patentu podstawowego zostało wydane świadectwo dla każdego z chronionych produktów?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco: Jak należy interpretować art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009 w sytuacji, w której ważny patent podstawowy chroni więcej produktów i w chwili złożenia wniosku o wydanie świadectwa dla jednego z chronionych patentem podstawowym produktów (A) nie były wprowadzane jeszcze wydane świadectwa dla innych produktów (B, C) chronionych tym samym patentem podstawowym, ale świadectwa zostały wydane dla tych produktów (B, C), zanim została przyjęta decyzja w przedmiocie wniosku o wydanie świadectwa dla pierwszego z wymienionych produktów (A)?
- 3) Czy dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, czy wniosek o wydanie świadectwa dla jednego z chronionych patentem podstawowym produktów (A) został złożony w tym samym dniu co wnioski dotyczące innych chronionych tym samym patentem podstawowym produktów (B, C)?
- 4) Jeżeli na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco: Czy można wydać świadectwo dla produktu chronionego ważnym patentem podstawowym, jeżeli już wcześniej wydano świadectwo dla innego produktu chronionego tym samym patentem podstawowym, ale wnioskodawca zrzeka się tego ostatniego świadectwa w celu uzyskania nowego świadectwa na podstawie tego samego patentu podstawowego?
- 5) Jeżeli dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, czy zrzeczenie się działa z mocą wsteczną: Czy kwestię retroaktywności zrzeczenia się reguluje art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 czy prawo krajowe? Jeżeli kwestia retroaktywności zrzeczenia się regulowana jest art. 14 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009: Czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zrzeczenie się działa z mocą wsteczną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 31 października 2012 r. — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-485/12)

(2013/C 26/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven